

Εκδήλωση της ΚΟ Βριλησίων του ΚΚΕ: Δεν υπάρχουν επικίνδυνα παιδιά, υπάρχουν παιδιά που κινδυνεύουν

Εκδήλωση με θέμα «Δεν υπάρχουν επικίνδυνα παιδιά, υπάρχουν παιδιά που κινδυνεύουν. Παραβατικές συμπεριφορές στη νεανική ηλικία ή όψεις του εκμεταλλευτικού συστήματος;» διοργάνωσε η ΚΟ Βριλησίων του ΚΚΕ, την περασμένη Κυριακή, στην αίθουσα του Πάρκου «Μίκης Θεοδωράκης - ΤΥΠΕΤ».

Στην εκδήλωση μίλησε η Λίνα Κροκίδη, υπεύθυνη της Διατμηματικής Ομάδας Εργασίας του ΚΚΕ για την Ανήλικη Παραβατικότητα, ενώ ακολούθησε πλούσια συζήτηση με τους γονείς και τους εκπαιδευτικούς να θέτουν καίρια ερωτήματα προς την ομιλήτρια.

Η Λίνα Κροκίδη στην ομιλία της μεταξύ άλλων επισήμανε:

«Δεν υπάρχει σχεδόν μέρα που να μην ακούσουμε για κάποιο περιστατικό επιθετικότητας μεταξύ ανηλίκων, εφήβων ή νεαρών ατόμων, με θύματα ή και θύτες παιδιά ή πολύ νεαρούς ενήλικες.

Δεκάδες ημερίδες, εκδηλώσεις δήμων, σχολείων, ενημερώσεις γονιών γίνονται με μια εντυπωσιακή συχνότητα, σχεδόν πάντα με τη σύμπραξη και την παρουσία της Αστυνομίας σε ρόλο "ειδικού" και πάντα κάποιας ΜΚΟ που ξεκοκκαλίζει ευρωπαϊκά κονδύλια.

Η κυβέρνηση επεξεργάστηκε μάλιστα και παρουσίασε πριν ένα σχεδόν χρόνο ολόκληρη "Εθνική Στρατηγική και την Πρόληψη της Βίας και της Νεανικής Παραβατικότητας". Αντίστοιχη "Στρατηγική" επεξεργάστηκε και εξέδωσε πρόσφατα και η Τοπική Διοίκηση.

Ο τρόπος που προβάλλεται το πρόβλημα, ο βομβαρδισμός με ειδήσεις, οι περισπούδαστες αναλύσεις διαφόρων "ειδικών" ή και άσχετων, δημιουργούν φόβο, δημιουργούν την εντύπωση ότι υπάρχει δραματική αύξηση της νεανικής παραβατικότητας. Ότι κινδυνεύουμε από μια νεολαία επιθετική και βίαιη σε μία -κατά τα άλλα- νορμάλ και δήθεν φυσιολογική, μη βίαιη κοινωνία.

Συχνά, σε αυτές τις "αναλύσεις" αναζητούνται οι αιτίες στην περισσότερη αστυνόμευση - καταστολή - φυλάκιση ή στην οικογένεια που δεν ασχολείται και δεν βάζει όρια στα παιδιά, στους εκπαιδευτικούς που είναι από αμήχανοι έως αδιάφοροι, μέχρι και σε επιμέρους αιτίες που έχουν βάση, όπως ο εθισμός στις ουσίες και το διαδίκτυο, τα βίαια πρότυπα που αναπαράγονται μέσω social media, η φτώχεια και οι αυξανόμενες κοινωνικές ανισότητες.

Όμως, τη βασική, την πραγματική τη γενεσιουργό ΑΙΤΙΑ πίσω από τα νοσηρά κοινωνικά φαινόμενα, την αιτία που δημιουργεί και τις επιμέρους αιτίες, την αιτία που βρίσκεται πίσω από τη δραματική έλλειψη μέτρων προστασίας των παιδιών δεν την αναζητάει ούτε την κατονομάζει κανένας εκτός από το ΚΚΕ (...)

Γιατί πρέπει να δούμε τη μεγάλη εικόνα, τον κόσμο μέσα στον οποίο μεγαλώνουν και διαμορφώνουν συνείδηση τα παιδιά, αλλά και οι γονείς που τα ανατρέφουν και οι δάσκαλοι που τα μορφώνουν.

Και αυτή η "μεγάλη" εικόνα δείχνει έναν κόσμο ανείπωτης φρίκης και βίας τόσο σε περίοδο ειρήνης όσο και -ακόμη περισσότερο- όταν υπάρχει πόλεμος.

Είναι ο κόσμος του εγκλήματος που συντελείται εδώ και σαράντα μέρες στη Μ. Ανατολή, με την επέμβαση των ΗΠΑ και του κράτους-δολοφόνου του Ισραήλ κατά του Ιράν, με την

"αβάντα" και άλλων ιμπεριαλιστικών κρατών και ενώσεων, όπως της ΕΕ, που δήθεν δεν συμμετέχει. Ο πόλεμος βρίσκεται σε κλιμάκωση, τα ρήγματα μεγαλώνουν, όλο και περισσότερα κράτη εμπλέκονται, υπάρχει η "καύσιμη ύλη" για να επεκταθεί, παρ' όλα τα αντιφατικά μηνύματα που εκπέμπονται από τις ΗΠΑ για σύντομη λήξη του.

Ένας πόλεμος στον οποίο η κυβέρνηση έχει εμπλέξει επικίνδυνα τον ελληνικό λαό, συμμετέχοντας ενεργά σε αυτόν, με τις φρεγάτες, τα αντιαεροπορικά συστήματα και το στρατό που έχει στείλει εκτός συνόρων, με τις αμερικανοΝΑΤΟικές βάσεις-ορμητήρια πολέμου που έχουν διασπείρει σε όλη τη χώρα, κυρίως της Σούδας. Κι αυτό έγινε με τη διαδοχική συμβολή και συμφωνία όλων των κομμάτων -και των σοσιαλδημοκρατικών και των ακροδεξιών- που τώρα διαμαρτύρονται. Ο ελληνικός λαός δεν έχει κανένα συμφέρον από αυτόν τον πόλεμο. Το αντίθετο, κινδυνεύει να γίνει στόχος αντιποίνων, ενώ ήδη πληρώνει τον ενεργειακό και οικονομικό πόλεμο που έχει "εισβάλει" μέσα στα σπίτια μας. Τα συμφέροντα των εφοπλιστών, των μεγαθηρίων της Ενέργειας εξυπηρετεί η συμμετοχή στον πόλεμο που τα βαφτίζουν "γεωστρατηγική αναβάθμιση" της χώρας. Την "πατρίδα" μιας χούφτας κοινωνικών παρασίτων εξυπηρετεί η εμπλοκή στον πόλεμο και όχι την πατρίδα της συντριπτικής πλειονότητας του λαού.

Σ' αυτόν, λοιπόν, τον κόσμο και με αυτές τις εικόνες μεγαλώνουν τα παιδιά. Με τα 170 φέρετρα μαθητριών στο Ιράν. Με τα δολοφονημένα παιδιά της Παλαιστίνης, παλιότερα του Ιράκ και του Αφγανιστάν, της Γιουγκοσλαβίας, σταθερά της Αφρικής και ο κατάλογος δεν έχει τέλος.

Είναι ένας κόσμος όπου τα παιδιά μαθαίνουν ότι ο δυνατός, για να επιβάλει τα άδικα συμφέροντά του, εν προκειμένω, την πρωτοκαθεδρία του στο παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό σύστημα, μπορεί να πατάει ένα κουμπί και να ισοπεδώνει πόλεις, να σκοτώνει χιλιάδες αμάχους και παιδιά (...)

Καλλιεργείται συστηματικά ο κοινωνικός αυτοματισμός.

Ποια είναι όμως η πραγματικότητα: Η νεανική παραβατικότητα εντός σχολείου δεν είναι μία "εκτροπή" μέσα σε έναν, κατά τα άλλα υγιή σχολικό χώρο, ούτε σε μία, κατά τα άλλα, υγιή κοινωνία. Είναι σύμπτωμα της παθογένειας ενός ταξικού εκπαιδευτικού συστήματος που γεννιέται σε μια άδικη ταξική κοινωνία.

Το σχολείο δεν είναι νησίδα έξω από την κοινωνία. Είναι καθρέφτης και ιδεολογικός μηχανισμός του κράτους.

Όταν οι μαθητές μεγαλώνουν σε έναν κόσμο που προβάλλει τη δολοφονία παιδιών ως "παράπλευρη απώλεια", έναν κόσμο που "διδάσκει" τον ανταγωνισμό αντί της αλληλεγγύης, που τους μαθαίνει να βλέπουν την ανθρώπινη ζωή ως "κόστος", όταν πηγαίνουν σε ένα σχολείο που τα διαχωρίζει και τα αποκλείει.

Όταν οι εκπαιδευτικοί τιμωρούνται γιατί μαθαίνουν στα παιδιά την αλληλεγγύη απέναντι σε λαούς που σφαγιάζονται, όταν καλούνται να υποκύψουν σε μια αντιπαιδαγωγική και αυταρχική αξιολόγηση, όταν βρίσκονται σε διαρκή ανασφάλεια όντας αναπληρωτές, όταν υποχρεώνονται να διδάσκουν οτιδήποτε αντιεπιστημονικό περιλαμβάνει η αστική ιδεολογία και τα σχολικά βιβλία, όταν είναι απαξιωμένοι μισθολογικά και τους θέλουν να κάνουν και τους παιδονόμους.

Τότε η βία έχει εισχωρήσει ήδη στις σχολικές αίθουσες και αυλές.

Ποιος είναι ο στόχος των κυβερνητικών μέτρων για τη λεγόμενη ενδοσχολική βία;

1. Θέλουν να διαμορφώσουν το λεγόμενο σχολείο-πειθαρχείο: Με αύξηση και αυστηροποίηση πειθαρχικών ποινών εντός σχολείου. Με αποβολές μεγάλης διάρκειας, με την προτροπή προς

τους εκπαιδευτικούς για αθρόα και αβασάνιστη επιβολή της ποινής της αλλαγής σχολικού περιβάλλοντος κλπ., όπως έγινε με τη 16χρονη στην Κυψέλη, που τραυμάτισε με μαχαίρι συμμαθήτριά της.

Το αποτέλεσμα; Προβλήματα που θα έπρεπε, με την κατάλληλη επιστημονική πλαισίωση, να λύνονται, εντός σχολικού περιβάλλοντος, με παιδαγωγικά μέσα, να καταλήγουν σε προσκλήσεις προς την Αστυνομία και τον εισαγγελέα Ανηλίκων για να τα λύσει.

2. Εξώθηση περισσότερων παιδιών προς την πρόωρη κατάρτιση.

Αυτό εξυπηρετούν οι προτάσεις για:

- Δημιουργία Γυμνασίων-γκέτο για απείθαρχα, παραβατικά παιδιά. Πρόκειται για ένα απαράδεκτο, αντιπαιδαγωγικό και ταξικό μέτρο που το πρωτοείδαμε στην "Εθνική Στρατηγική", που -αν εφαρμοστεί- θα οδηγήσει σε στιγματισμό και περιθωριοποίηση ανήλικα παιδιά 12 χρονών και, συγχρόνως στην κατάργηση του ενιαίου χαρακτήρα της υποχρεωτικής εκπαίδευσης.

- Το Εθνικό Απολυτήριο, που με τις συνεχείς εξετάσεις πανελλαδικού χαρακτήρα, θα οδηγήσει ακόμη περισσότερα παιδιά στην έξοδο από την ενιαία 12χρονη εκπαίδευση, στην πρόωρη κατάρτιση και την πρόωρη κατάληξή τους στη μισθωτή εκμετάλλευση.

Δεν μασάμε τα λόγια μας!

Η ολοκληρωμένη αντιμετώπιση του ζητήματος προϋποθέτει την κατάργηση της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.

Μόνο η κοινωνία του σοσιαλισμού - κομμουνισμού μπορεί να οδηγήσει στην πλήρη εξάλειψη του φαινομένου. Γιατί είναι μια κοινωνία απαλλαγμένη από τη βία της εκμετάλλευσης και του ανταγωνισμού. Μια κοινωνία όπου η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο θα είναι το μεγαλύτερο έγκλημα.

Αυτό αποδείχθηκε από την πείρα της σοσιαλιστικής οικοδόμησης στην ΕΣΣΔ και άλλες χώρες τον 20ό αιώνα.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν το πρόβλημα των λεγόμενων παιδιών του δρόμου, που εκδήλωναν υψηλά επίπεδα παραβατικότητας και που κληροδότησε στο νεοσύστατο κράτος της Οκτωβριανής Επανάστασης ο καπιταλισμός.

Μέσα σε 9 μόλις χρόνια το σοβιετικό κράτος κατόρθωσε να περιθάψει, μορφώσει και διαπαιδαγωγήσει στα νέα κομμουνιστικά ιδανικά το 97% αυτών των 6-7 εκατομμυρίων παιδιών, με τη στήριξη εκατοντάδων παιδαγωγών και με εξέχουσα μορφή αυτή του μεγάλου παιδαγωγού Μακάρενκο.

Το πρόβλημα της νεανικής παραβατικότητας είναι πρόβλημα πρώτα και κύρια ταξικό. Γι' αυτό και ταξική μπορεί και πρέπει να είναι η αντιμετώπισή του. Γι' αυτό και βάζουμε στο στόχαστρο την κοινωνία που δημιουργεί παιδιά θύματα και θύτες.

Ο λαϊκός κόσμος σήμερα ανησυχεί πολύ και δικαίως. Ανησυχεί για την έκβαση του πολέμου και τους κινδύνους να γενικευθεί σε έναν Γ' Παγκόσμιο Πόλεμο. Για τις συνέπειες της εμπλοκής της Ελλάδας. Ανησυχεί για την ακρίβεια, τη φτώχεια, το αβέβαιο μέλλον, ειδικά των παιδιών του. Ανησυχεί και για την εκδήλωση όλων των νοσηρών κοινωνικών φαινομένων μιας κοινωνίας που βρίσκεται σε προχωρημένη σήψη, όπως αυτό που συζητάμε σήμερα της ανήλικης και νεανικής εγκληματικότητας.

Ως ΚΚΕ καλούμε τον λαό, την ίδια τη νεολαία και τους μαθητές: Στο δρόμο του αγώνα, να τους χαλάσουμε τα σχέδια να χειραγωγήσουν τις συνειδήσεις των νέων, να φτιάξουν μια νεολαία πειθαρχημένη, παροπλισμένη και δηλητηριασμένη από τις σάπιες αστικές αξίες και αρχές, που θα την έχουν μάθει να ζει με υποκατάστατα, με likes και με followers.

Μια νεολαία, δηλαδή, που θα μπαίνει αδιαμαρτύρητα κάτω από ξένες σημαίες στο πολεμικό μακελειό ή που θα αποδέχεται στωικά την εκμετάλλευση σε περιόδους ειρήνης, ιμπεριαλιστικής.

Το Κόμμα και η ΚΝΕ, παλεύοντας για μια άλλη κοινωνία, τον σοσιαλισμό - κομμουνισμό, μπαίνουν μπροστά στον αγώνα, θέτοντας σε πρώτο πλάνο την ικανοποίηση των σύγχρονων κοινωνικών αναγκών,

- Για ενίσχυση των δημόσιων δομών παιδικής προστασίας και πρόληψης, πρόνοιας, ψυχοκοινωνικής στήριξης και εκπαίδευσης, με επαρκή χρηματοδότηση και στελέχωση από ειδικούς επιστήμονες.

- Για σχολεία που θα μορφώνουν ολόπλευρα, δεν θα στιγματίζουν, δεν θα αφήνουν κανένα παιδί απ' έξω.

- Για υποστήριξη των οικογενειών, με αξιοπρεπείς μισθούς και ανθρώπινα ωράρια, για να μπορούν να σταθούν δίπλα στα παιδιά τους.

- Για κατάργηση των αντιδραστικών "αντιτρομοκρατικών" διατάξεων και του νομοθετικού πλαισίου καταστολής και ποινικοποίησης του κινήματος.

- Ενάντια σε νέα μέτρα καταστολής και παρακολούθησης στα σχολεία, στους χώρους άθλησης, στις γειτονιές και το διαδίκτυο.

Τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά για να αφήσουμε τις τύχες του λαού μας στα χέρια τους!

Τώρα χρειάζεται περισσότερο από κάθε άλλη φορά να συναντηθούν ακόμη περισσότεροι μισθωτοί εργαζόμενοι, βιοπαλαιστές αυτοαπασχολούμενοι, φτωχοί αγρότες και νεολαίοι με την ανατρεπτική πολιτική του ΚΚΕ.

Τώρα χρειάζεται ακόμη περισσότερο να μην υποστείουμε τις διεκδικήσεις μας με το πρόσχημα ότι τώρα βρισκόμαστε σε πόλεμο.

ΓΙΑΤΙ ΤΗ ΛΥΣΗ -ΚΑΙ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ- ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΔΩΣΕΙ ΜΟΝΟ Ο ΛΑΟΣ. Όταν αποφασίσει να παλέψει για όλα αυτά που δικαιούται και τα στερούν οι πολιτικές που βάζουν το κέρδος πάνω από τις ζωές, πάνω από τη μόρφωση, την προκοπή, την ασφάλεια των παιδιών.

Όταν αποφασίσει να παλέψει για να βάλει τέλος στο σύστημα της εκμετάλλευσης που είναι και η μήτρα μέσα στην οποία αναπτύσσονται και γιγαντώνονται κάθε είδους αντικοινωνικές συμπεριφορές, ακόμη και στις τρυφερές, νεανικές ηλικίες, όπως είναι η νεανική παραβατικότητα».

Ακολούθησε διάλογος, τέθηκαν ερωτήματα από γονείς και εκπαιδευτικούς που παρευρέθηκαν στην εκδήλωση.